

[Stinus.]

under hensyn til afsætningsmulighederne og i øget omfang selv forarbejde egne råvarer.

I redegørelsen understreges det også, at en udvidelse af industrialiseringen er en forudsætning for en tilfredsstillende økonomisk vækst. Det gælder altså om at få sat skub i industrialiseringen af udviklingslandene. Udenrigsministeren har i denne sammenhæng brugt udtrykket, at det gælder om at hindre, at udviklingslandenes industrialisering i alt for høj grad bliver indadventt. UNCTADs daværende generalsekretær, Prebisch, talte også om faren ved indadventt industrialisering og påpegede de uheldige konsekvenser af en industrialisering, som udelukkende byggede på forsyning af hjemmemarkedet og ikke var beregnet på eksport. Dels kan det pågældende lands omkostningsniveau blive for højt i forhold til udlandets, dels løber man en risiko for at støtte industrier, der i virkeligheden ikke har forudsætning for at klare sig i landet på længere sigt. Når vi yder bistand til projekter i udviklingslandene, bør vi holde os denne advarsel for øje.

Spørgsmålet om en toldmæssig præferencetilling for udviklingslandene blev drøftet i New Delhi. Det var et dansk håb, at man skulle nå frem til en principbeslutning om udformning af et generelt præferencesystem. Udenrigsministeren har redegjort for målsætningen: et toldpræferencesystem skal bringe udviklingslandene reelle toldfordele med henblik på at forøge deres eksportindtægter og fremme industrialisering, men jeg kunne tænke mig at få lidt nærmere at vide om tidstabellen for de videre drøftelser. Er den tidstabel, udenrigsministeren omtaler i sin redegørelse, identisk med konferencens beslutning om, at der skal søges udarbejdet en færdig plan for toldpræferencer i løbet af 1969 med mulighed for gennemførelse i 1970, eller foreligger der yderligere planer? Udenrigsministeren tog den 12. marts sidste år på UNCTAD-konferencen til orde for, at UNCTADs styrelsesråd eventuelt på ministerniveau skulle holde en særlig samling i

foråret 1969 udelukkende for at behandle tre konkrete spørgsmål. Jeg finder, at dette var et godt dansk initiativ, og vil gerne i dag spørge udenrigsministeren, om der kommer mere ud af dette.

I forbindelse med en omtale af OECD-landenes drøftelser om den nærmere udformning af et toldpræferencesystem nævner udenrigsministeren, at de enkelte lande pr. 1. marts i år skulle afgive en redegørelse. Jeg må glæde mig over, at resultatet er blevet en dansk-norsk-svensk-finsk redegørelse, men jeg glæder mig endnu mere over indholdet af denne redegørelse, som fastslår, at toldfrihed for udviklingslandenes industrieksport ikke kan ventes at skabe uoverstigelige vanskeligheder for vort erhvervsliv, og at man derfor bør gennemføre et undtagelsesfrit system ufortøvet.

Desværre fremgår det jo af de senere bemærkninger, hvis jeg har forstået dem ret, at denne ufortøvede gennemførelse ikke skal ske af de nordiske lande alene og straks, endsige af Danmark straks. Vi skal afvente de andre rige lande, i hvert fald OECD-landene, og så har det jo nok lange udsigter med gennemførelsen. Dette er så meget mere beklageligt, som udenrigsministeren jo netop i sin redegørelse fastslår, hvad jeg er enig med ham i, at der i realiteten slet ikke er tale om præferencer, men snarere om fjernelse af en diskriminatorisk behandling af udviklingslandenes eksportvarer. Sammenholdt med en tidligere bemærkning i redegørelsen om, at vi ikke opretholder importrestriktioner, der særlig er rettet mod indførslen af varer fra disse lande, virker dette vel en smule selvmodsigende. Når dertil kommer, at det i udenrigsministeriets beretning fra UNCTAD II hedder, at Danmark lige så lidt som andre vestlige lande kunne gå med til, at toldpræferencer blev udstrakt til forarbejdede landbrugsvarer, bliver man lidt skeptisk med hensyn til den gode danske vilje.

Det hedder i UNCTAD-beretningen, at spørgsmålet om toldpræferencer løb ind i uoverstigelige vanskeligheder, fordi udviklingslandene, først og fremmest de afrikanske,